

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.73/2017/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2017. év május hó 16. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A garázdaság büntette miatt az I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 15.B.536/2014/44. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

I. r. vádlottal szemben a garázdaság vétsége jogszabályi hivatkozását az 1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdése szerint jelöli meg.

II. r. vádlott bűnösségét testi sértés vétségében /Btk. 164. § (1) és (2) bekezdés / is megállapítja.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezést mindkét vádlottat illetően hatályon kívül helyezi és az ítélet jogerőre emelkedése után e körben az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására utasítja.

Az elsőfokú ítélet bevezető részéből a 2016. év szeptember hó 19. napján tartott tárgyalási határra való utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és II. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során I. r. vádlott kirendelt védőjének díjaként 15.000.- forint (tizenötezer) bűnügyi költség merült fel.

Az ítélet ellen II. r. vádlott a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül írásban, a másodfokú bíróságnál fellebbezést jelenthet be.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék 15.B.536/2014/44. számú, 2016. október 27. napján kihirdetett ítéletével I. rendű vádlottat a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott és aszerint minősülő garázdaság vétsége miatt megrovásban részesítette, II. rendű vádlottat a Btk. 339. § (1) bekezdésében

meghatározott és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt 2 évre próbára bocsátotta. A törvényszék rendelkezett továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész II. rendű vádlott terhére súlyosításért, bűnösségének további egy rendbeli súlyos testi sértés büntette kísérletében történő megállapításáért, intézkedés alkalmazása helyett büntetés kiszabásáért jelentett be fellebbezést. I. rendű vádlott védője indok megjelölése nélkül, II. rendű vádlott és védője felmentés érdekében élt perorvoslattal.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.190/2017/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést II. rendű vádlott terhére könnyű testi sértés vétségében történő bűnösség megállapítása érdekében, halmazati büntetés kiszabása végett tartotta fenn. Álláspontja szerint a törvényszék az eljárási szabályok megtartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást, amelynek kulcspontra I. rendű vádlott sérülésének keletkezése volt. Nem volt vitás a főügyészség szerint az, hogy II. rendű vádlott egyik kezében kés volt, ahogyan az sem, hogy I. rendű vádlott a bal állkapocs alatti részen egy kb. 2 cm hosszú sérülést szenvedett el. Az elsőfokú bíróság által eldöntendő kérdés azt volt, hogy a fenti sérülést kés vagy karmolás okozta. A főügyészség álláspontja szerint a törvényszék a bizonyítékok rendszerezett logikai értékelésével helyesen jutott arra a következtetésre, hogy nem zárható ki a II. rendű vádlott által elmondott mechanizmus, így a számára kedvezőbb elkövetési módot állapította meg a tényállásban. A törvényszék érvelését meggyőzőnek tartotta, döntését kellően indokoltnak. Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból okszerűen következtetett a II. rendű vádlott bűnösségére, azonban a minősítést hiányosnak nevezte, mivel a testi sértés vonatkozásában a törvényszék nem hozott rendelkezést, annak ellenére, hogy mind a vádirat, mind pedig az elsőfokú ítélet tényállása tartalmaz erre nézve megállapítást. A törvényszék ítéletének tényállása azt rögzíti, hogy I. rendű vádlott 8 napon belül gyógyuló hámsérülést szenvedett, és a sérelmére elkövetett bűncselekmény miatt joghatályos magánindítványt terjesztett elő. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú ítélet részletesebb indokolást nem tartalmaz, de erre vonatkozó adatok találhatóak a nyomozati iratok 19. oldalán elfekvő rendőri jelentésben. A fentiek alapján a könnyű testi sértés vétségét a garázdaság büntette mellett halmazatban meg kellett volna állapítani.

A főügyészi átirat kitért arra is, hogy az alkalmazott jogszabály vonatkozásában ellentmondás van az elsőfokú ítélet rendelkező része és az indokolása között, ugyanis az indokolás szerint az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvényt alkalmazta a törvényszék, mivel az elbíráláskori 2012. évi C. törvény nem kedvezőbb a vádlottakra nézve, a rendelkező rész ezzel szemben a vádlottak bűnösségét a 2012. évi C. törvény rendelkezései alapján állapította meg. A kérdés vádlottanként történő vizsgálata során megállapítható, hogy a megrovásban részesített I. rendű vádlott esetében az elkövetéskor hatályos törvény az irányadó, így a jogszabályhely módosításra szorul. II. rendű vádlott esetében azonban a felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntetékének büntetési tétele az elkövetéskor hatályos törvény szerint 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés, az elbíráláskori törvény szerint viszont 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így számára ez utóbbi a kedvezőbb, ezért a rendelkező részben írt minősítés e vonatkozásban törvényes azzal, hogy bűnösségét a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétségében is meg kell állapítani. A főügyészség álláspontja szerint II. rendű vádlott vonatkozásában - a cselekmény nagyobb tárgyi súlyára és a halmazatra figyelemmel - az időmúlás ellenére is eltúlzottan enyhe az elsőfokú bíróság ítélete, vele szemben pénzbüntetés kiszabása indokolt.

Mindezek alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az elsőfokú ítélet nyilvános ülésen történő megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélőtábla I. rendű vádlott esetében az 1978. évi IV. törvényt alkalmazza, II. rendű vádlottat pedig mondja ki bűnösnek további 1 rendbeli testi sértés

vétségében, és vele szemben intézkedés helyett pénzbüntetést szabjon ki, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

II. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában jogos védelmi helyzetre hivatkozott, álláspontja szerint védence csak az I. rendű vádlott által indított fenyegető támadást kívánta elhárítani, ennek során a szükséges mértéket nem lépte túl, így büntethetősége kizárt. Utalt arra is, hogy az eltelt időre tekintettel büntetés kiszabása egyébként sem indokolt.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén a főügyészség képviselője fenntartotta az átiratban foglaltakat.

I. rendű vádlott védője perbeszédében elsőként eljárásjogi hibára hívta fel a figyelmet. Álláspontja szerint hatályon kívül kell helyezni az elsőfokú ítéletet, mivel a vádirat ismételt ismertetésére nem került sor, amikor a törvényszék a tanácsváltás miatt a tárgyalás anyagának ismertetésével ismételte meg a tárgyalást. Felhívta a figyelmet, hogy ellentmondás van az elsőfokú ítélet rendelkező része és indokolása között az elkövetéskor, ill. az elbíráláskor hatályos büntető törvény alkalmazása tekintetében, amely a jogi indokolás teljes hiánya miatt nem oldható fel. Végezetül utalt arra is, hogy a bűnügyi költségről való rendelkezés kapcsán sem tartalmaz indokolást a törvényszék ítélete. E körben hangsúlyozta, hogy a védence vonatkozásában megállapított bűnügyi költség összege eltúlzott.

II. vádlott védője fenntartotta a fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat.

I. rendű vádlott az utolsó szó jogán hangsúlyozta, hogy a II. rendű vádlottnál lévő kés nyitva volt - ezt az 1. számú tanú vallomása is alátámasztotta -, és a sérülését ezzel okozta.

A nyilvános ülésen szabályszerű idézésre nem jelent meg II. rendű vádlott, távolmaradása a nyilvános ülés megtartását nem akadályozta.

Az ügyészi fellebbezés részben alapos, a védelmi fellebbezések alaptalanok.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú fellebbezések folytán eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét, és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, törvényesen járt el, amikor a 2016. július 13. napján tartott tárgyaláson a tanácsváltásra tekintettel a tárgyalást a Be. 287. § (4) bekezdése alapján a tárgyalás anyagának ismertetésével ismételte meg. Az eljáró tanács elnöke a tárgyalás addigi anyagának lényegét, tartalmát hiánytalanul ismertette, nem követelmény ugyanis a tárgyalási anyag teljes felolvasása, ahogyan a vád ismételt ismertetése sem. Alaptalan tehát az I. rendű vádlott védőjének az ismertetést követően tett észrevétele a vád ismertetésének hiányára. Meg kell jegyezni azt is, hogy az eljárás során a vád részletes ismertetésére két alkalommal is sor került, először a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 14.B.XVII.10.907/2013. számon folyamatban lévő eljárás során, a 2014. február 4. napján tartott tárgyaláson (14. számú jegyzőkönyv 1. oldal), majd az ügy áttételét követően a Fővárosi Törvényszéken 17.B.536/2014. számon folyó eljárásban, 2014. január 26. napján (11. számú jegyzőkönyv 2. oldal).

A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségét is teljesítette. A rendelkezésre álló bizonyítékok értékelését elvégezte, azokat egymással összevetette. Helyesen emelte ki, hogy egyik vádlott sem tagadta a szóváltás és a tettlegesség tényét, a vallomásaik egymásnak ellentmondó részei

tekintetében indokát adta annak, hogy más bizonyítékokkal összevetve azokból tényként mit tartott elfogadhatónak. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan következtetett arra az elsőfokú bíróság, hogy sem a kés nyitott, ill. csukott állapotát, sem azt nem lehetett kétséget kizáróan bizonyítani, hogy I. rendű vádlott a tényállásban szereplő napon, a nyakán kés által okozott sérülést szenvedett el.

E körben az eljárás során kirendelt - és a 2016. július 13. napján tartott tárgyaláson párhuzamosan is meghallgatott - orvosszakértők sem jutottak egyező álláspontra, a nyomozás során az 1. számú igazságügyi orvosszakértő által észlelt és vizsgált heget a később eljárt 2. számú igazságügyi orvosszakértő, és az általa bevont plasztikai sebész szakorvos igazságügyi szakértő nem észlelte. 2. sz. igazságügyi szakértő mélyre ható sérülés bekövetkezését kizárta, a felületi karcolás lehetőségét elfogadta, amely körömmel is történhetett.

Egyetértett azzal is az ítéletábra, hogy orvosi dokumentáció hiányában - az eltelt hosszú időre is figyelemmel - újabb orvosszakértő bevonásától sem volt várható, hogy állást tud foglalni a sérülés keletkezéséről, jellegéről illetően, így helyesen jutott arra a bíróságnak, hogy kétséget kizáróan kizárólag a körömmel történt, 8 napon belül gyógyuló hámsérülés bekövetkezése volt bizonyítható. Ezt azonban elmulasztotta a bíróságnak értékelni annak ellenére, hogy a tényállás 4. oldal 2. bekezdésében megállapította, hogy I. rendű vádlott a bántalmazás során 8 napon belül gyógyuló hámsérülést szenvedett el, amely miatt joghatályos magánindítványt terjesztett elő. A fent írtak szerint e cselekmény vonatkozásában a jogi minősítés hiányzik, ezért az ítéletábra ezt pótolva megállapította, hogy II. rendű vádlott a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétségét is megvalósította, az elsőfokú ítéletben írt cselekmények minősítése törvényes volt.

A tényállást annyiban kell kiegészíteni - az I. rendű vádlott személyi körülményei körében tett nyilatkozata és az iratok tartalma alapján - a Btk. 352. § (1) bekezdés a) pontja szerint, hogy

- I. rendű vádlott munkanélküli, jövedelme a családi pótlék és a gyermektartásdíj,
- a 4. oldal 2. bekezdésének második mondatába be kell illeszteni a joghatályos magánindítvány előterjesztésének időpontját, amely 2011. április 14. napja.

A fenti kiegészítésekkel és pontosításokkal a bíróságnak által megállapított tényállás megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban.

Helytállóan utalt arra a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség, valamint az I. rendű vádlott védője is, hogy a jogi minősítés kapcsán ellentétes az elsőfokú ítélet rendelkező része és az indokolása. A rendelkező rész szerint a bíróságnak az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvényt alkalmazta - amely valójában csak II. rendű vádlottra nézve kedvezőbb -, az ítélet indokolásának 12. oldal 4. és 5. bekezdése azonban az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény alkalmazása mellett érvel mindkét vádlott vonatkozásában.

Ahogy arra a főügyészség is rámutatott, I. rendű vádlott vonatkozásában nincs indok az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazására a Btk. 2. § alapján, II. rendű vádlott esetében azonban a felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntetése enyhébben minősül, így az elbíráláskor hatályos törvény kedvezőbb a számára. A fentiek alapján az ítéletábra a rendelkező részben az I. rendű

vádlott vonatkozásában a jogszabályi hivatkozást az 1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdésére módosította.

Az irányadó tényállás szerint mindkét vádlott a jogtalanság talaján állt az események során, ezért jogos védelmi helyzet fennállására egyikük sem hivatkozhat alappal.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket alapvetően feltárta, I. rendű vádlott vonatkozásában további enyhítő körülmény a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomása.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szankció megválasztása során körültekintően járt el, az alkalmazott intézkedések tetterányosak, alkalmasak a büntetési célok elérésére. A törvényszék az enyhítő és súlyosító körülmények mellett kellő jelentőséget tulajdonított az elkövetés óta eltelt jelentős időmúlásnak, és tekintettel volt a bűncselekmények tárgyi súlyára is.

Ennek megfelelően az ítélet tábla nem tartotta indokoltnak II. rendű vádlott esetében büntetés kiszabását. A vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések pedig az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadták, így azok a felülmérlegelés tilalmára tekintettel nem vezethettek eredményre.

Az elsőfokú bíróság a bűnügyi költséggel kapcsolatban ellenőrizhetetlen módon járt el, a költségjegyzéket nem vezette, a 39. és 43. számú tárgyalási jegyzőkönyvben a kirendelt védői díjak az egyébként meghatalmazott védővel eljáró II. rendű vádlott vonatkozásában kerültek feltüntetésre, a 37. szám alatt érkezett orvosszakértői véleménnyel kapcsolatban díjmegállapító végzést nem hozott. A fentiek alapján az eljárásban felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről különleges eljárás - Be. 578. § (1) bekezdés - keretében kell újabb határozatot hoznia.

Az elsőfokú ítéletben feltüntetett tárgyalási napok közül az ítélet tábla mellőzi 2016. szeptember 19. napját, mivel az ezen a napon tartott tárgyalás nem volt érdemi, a törvényszék bizonyítást nem vett fel, kizárólag az I. rendű vádlott nyilatkoztatása történt meg az eljárás távollétében történő megtartását illetően.

Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 372. §-a alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helyben hagyta.

A másodfokú eljárás során az I. rendű vádlott vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megállapításáról a Be. 381. § (1) bekezdése alkalmazásával döntött az ítélet tábla.

A másodfokú bíróság ítélete ellen II. r. vádlott esetében a Be. 386. § (1) bekezdés b) pontja alapján fellebbezésnek van helye, mivel olyan bűncselekmény miatt is megállapította az ítélet tábla a felelősséget, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

Budapest, 2017. év május hó 16. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Bea s.k.
előadó bíró

Dr. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 15.B.536/2014/44. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.73/2017/8. számú ítéletében történt változtatás mellett I. rendű vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. év május hó 16. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Törvényszék 15.B.536/2014/44. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.73/2017/8. számú ítéletében történt változtatás mellett II. rendű vádlott vonatkozásában 2017. év július hó 10. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. év július hó 18. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Heckenastné Gerőly Erika
tisztségviselő